

DE TRAM

Katholiek Werkmansblad van Sint-Truiden

VERSCHIJNENDE DES ZATERDAGS 'S AVONDS

ABONNEMENTSPRIJS : 2,50 fr. per jaar ; 1,50 per half jaar, voorop betaalbaar.
Men Schrijft in bij den Eigenaar-Uitgever JOS. LEENEN, Hamelstraat, 13, Sint-Truiden en op de postkantoren.

Artikelen en mededeelingen vrachtfrij te zenden, vóór Woensdag avond, aan de Redactie van *De Tram*, Hamelstraat, 13, te Sint-Truiden.
Aankondigingen worden aanvaard tot *Vrijdags 's av.*

AANKONDIGINGEN : 15 c. den drukregel. RECLAMEN : 25 c. Lange of dikwijls te herhalen annoucen, per accoord. Affiches, enz., gedrukt bij den uitgever dezes blads, worden kosteloos als annonce ingelascht.

De Strijd.

Wij naderen den tijd waarin slechts twee groote machten elkander het bezit en het beheer der maatschappij zullen bevechten : de Kerk en het socialisme.

Toen eenige weken geleden de socialist Rouanet in de verkiezingen voor de Fransche Kamers zich opzette tegen den priester Garnier, verklaarde de eerste rondweg :

« Tusschen u en mij is niet alleen de strijd van eenen » man tegen eenen man, maar de strijd van de christelijke tegen de heidensche beschaving. Gij vertegenwoordigt de christelijke beschaving; wij willen daar » niets van weten. Honderd jaren geleden hebben wij » met de omwenteling het beginsel van het heidendom » gehuldigd en hersteld, maar de toepassing van dat beginsel was niet volledig. Wij willen het in al zijne » gevolgen voor de tegenwoordige maatschappij. »

En Rouanet heeft gelijk ; dat toch is de strekking, het einddoel van het socialisme.

Er is een punt dat wij niet uit het oog moeten verliezen, waarop men niet genoeg de aandacht trekken kan : de politieke strijd in België is sedert meer dan eene halve eeuw een godsdienstige strijd, en ook niets anders dan dat. Menigeen, wij gelooven het, heeft zich vroeger onbedachtzaam laten meeslepen, maar nu eenmaal de plannen onzer vijanden zoo duidelijk zijn, is er geene verontschuldiging meer mogelijk, en het is meer dan tijd voet bij stuk te houden. Er is strijd tusschen de Kerk en het socialisme, tusschen de christelijke en heidensche beschaving.

De zoogenoemde liberalen streden eerst in het geheim en later openlijk voor de vrijmetselarij, voor de dwaling, de verloocheining van Christus en zijne Kerk. Alle hunne krachten spanden samen om het plan der loge te doen gelukken. Een oogenblik zelfs meenden zij reeds de overwinning te hebben behaald, en zij stonden klaar, volgens het woord van Vanhumbecq, om het lijk van het Catholicisme in het graf te storten. Bijtijds nog voelde het katholieke land den schok. Opgewekt door de vervolging, vloog het op om de zielen zijner kinderen te redden, en met één slag wierp het de helsche plannen der loge omver. Het was het katholieke beginsel, ons oud voorvaderlijk geloof, dat ons met dien moed bezielde en de overwinning deed behalen.

Dat beginsel, ons geloof moet onze kracht en sterkte

zijn in den strijd tegen de vijanden van den dag, tegen de socialist. Tevergeefs zullen wij elders wapenen zoeken voor den grooten strijd dien wij te voeren hebben.

De vijand is een : het socialisme. « Er zijn nog liberalen, » riep onlangs M. Bara in de Kamer uit. Misschien is er hier of daar nog een verouderde van de doctrine, maar in werkelijkheid bestaat het liberalismus niet meer, of liever het heeft zich opgelost in zijne laatste gedaante-overswisseling : omwenteling, regeringloosheid, socialisme, terugkeer tot eene heidensche maatschappij. De eenige hoop op behoud, bestaat in de zegepraal van de christelijke beginselen, van het katholieke geloof.

Sparen.

Het Verslag over de werkingen der Algemeene Spaar- en Lijfrentkas onder waarborg van het Staatsbestuur, in 1892, is dezer dagen verschenen, en wij bestatigen met innig genoegen den bloeienden toestand dier voortreffelijke inrichting en de steeds toenemende uitbreiding van 't sparen in België.

In 1891 waren de spaarboekjes op den naam van bijzondere personen ten getale van 794,602 met een kapitaal van 323,548,773 frank, en, op 't einde van 1892, telde men 864,290 spaarboekjes met een kapitaal van 337,739,559 fr. ; dit is voor 1892 eene vermeerdering van 14,190,786 fr.

Er worden evenwel nog vele menschen gevonden die niet genoeg met de Spaarkas en hare manier van werking bekend zijn. Menigeen verkeert nog in de meening dat de Spaarkas maar bestaat voor hen die honderden of duizenden te plaatsen hebben, ofschoon zij integendeel bepaaldelijk werd ingesteld om de geringe spaarpenningen van burger en werkmans te vrijwaren en een vasten interest te doen opbrengen.

Er mocht dan ook geen huisgezin, hoe arm ook, gevonden worden dat niet zijn spaarboekje had, 't zij op den naam der ouders of op dien der kinderen. Men kan immers met één frank beginnen, en naarmate de omstandigheden het toelaten, telkens één frank op zijn spaarboekje laten bijzetten.

In bovengenoemd Verslag vinden wij 't bewijs, dat men zulks toch hoe langer hoe meer begint te begrijpen, want op de 2/3 der spaarboekjes, die in 1892 bestonden, was de

ingeschreven som minder dan 100 fr., en de 7/8 der stortingen, die in 1892 op de Spaarkas gedaan werden, waren insgelijks beneden de 100 fr. Sparen doet sparen, zegt het spreekwoord, en veel kleintjes maken één groot.

Ziehier nu voor iedere provincie van België het getal bestaande spaarboekjes per 100,000 inwoners :

Henegouwen, 18,635	Antwerpen, 12,615
Namen, 17,300	West-Vlaanderen, 11,519
Brabant, 15,899	Oost-Vlaanderen, 9,790
Luik, 14,335	Limburg, 8,521
Luxemburg, 14,186	

Het ware te wenschen, zooals men ziet, dat er in de Vlaamsche provinciën, en vooral in Limburg, wat meer iever voor 't sparen aan den dag gelegd werd, want het is juist geene eer onder dit opzicht zoover door andere provinciën overtroffen te worden.

Lichtstralen.

De tijd is goud, zegt steeds onze oude buurman, en wij voegen erbij dat hij noch voor goud, noch diamant, noch voor al 't geen de aarde draagt kan verkregen worden. Wat al millioenen zou een Cresus, een schatrijke soms niet geven al ware het om slechts eene maand, eene week, een dag, een uur, zijne rol mogen voort te spelen. Maar neen, de tijd is de stof waaruit het leven gemaakt is en deze is onbetaalbaar, behoort Gode alleen. Juffrouw, neem 't u niet kwalijk, hebt gij er ooit aan gedacht, als gij uren en uren voor den spiegel staat om uw schoon gelaat te bestudeeren, waaraan de tijd, dien gij zoo moedwillig verkwt, tot uwe straf door den duur, toch zulke schrikkelijke klets zal geven. Ik wensch dat gij dan Ste-Anna's schapraaiken nog niet bereikt hebt.

Wij zullen thans niet gewagen van de grilligheden van den tijd, die er zoo menigen kastijdt, omdat zij hem niet kennen willen.

Madame, haddet gij dat gisteren gedaan, dan was het gewonnen koek. Nu is 't te laat. Waar waart gij gisteren? — Madame wordt rood : zij weet dat zij in een kaal gezelschap kwaad aan 't klappen was van hare buurvrouw, een nederig en braaf mensch.

De kwade tong is voor gewis,
Het grootste monster dat er is.

Wij zegden zooeven grilligheden van den tijd. Daar is

FEUILLETON VAN DE TRAM. 10

SUS & TREES SCHEERSLIEP

VANDAAG

Mijnheer en Mevrouw Vanbergen

DOOR ZAGEMANS(1)

TWEDE DEEL.

II.

Geboortedag, een groote dag,
Waar men met vreugd op roemen mag.

De twee processen, de kloeke daad in den brand der pastorie en de decoratie, hadden van Sus eenen volksheld gemaakt. Men rekende het zich bijna eene eer zijne schaarsen, scheren en messen van hem geslepen te krijgen; de kalandzie kwam toegevloten. Ook zijn veroverend harmonica, zijn koddig en kluchtig liedjes-zingen maakten van hem een lustigen broeder. In elk dorp, waar hij met zijne hondskar kwam aangevaren, riep men : Sus de scheersliep is daar! De scheersliep is hier! De boeren groetten hem van uit de verte, de kinderen liepen hem met gansche keuteljachten na, en de jeudige meisjes kwamen in de deur staan : Dag Sus!

- Dag zottinnekens!
- Toe Sus, speel ons nu een schoon deuntje.
- Kan niet.
- Waarom niet?
- Het harmonica is verkoud.
- En Trees, waar steekt Trees?
- In haar vel.

(1) Eigendom des Schrijvers. — Verboden over te nemen.

En dan aan het roepen : scheersliep! scheersliep! en de rosse sultan, na het hoofd eens naar zijnen meester omgedraaid te hebben, met zijn roddelend karretje voort.

Men zag dat Sus aan het opkomen was : geen scheeve hielen onder zijne schoenen, geen lappen meer op de knieën zijner Turksch leeren broek, een fijn geplooid blauwe kiel aan, en een breedgerande stroofoen hoed op het hoofd. Een wit gesteven en gestreken hemd overdekte zijne brede borst en rees hem met twee puntige tipjes tot weerszijden de kin. Het was maar uit gewoonte meer dat hij nog rondzwierf.

— Trees, zei hij, ik kan niet meer, ik kan de jacht niet meer uitstaan, ik moet er van door, en dan Sultan ingespinnen en den boer op. *Scheersliep*

Een mensch is gelijk eene kat, plek zeven papieren tegen de ruit waar zij gewoon is door te springen, zij zal het blijven doen. Eene gewoonte is eene heksarij.

Sus was eerlijk in zijnen handel, wat stand houdt, maar deed zich goed betalen. Minder dan een frank sleep hij geenen schaars, wetting op den oliesteen etijn begrepen. Alles stond op zijnen prijs. Er waren dagen dat hij tot twaalf frank goed maakte met *Schaarsen* slijpen alleen. Trees, van haren kant, bleef zooveel als het huisgezin toeliet, haren handel in oude votten, konijnenvellen, enz., voortdrijven, en vandaar dat zij zich een huisje van vierduizend frank hadden aangekocht; waarvoor er, het schrijfgeld betaald zijnde, nog tweeduizend te verdienen en te besparen bleven. *Scheersliep*

Ga op den hoek der straat staan, en neem alle kornetten in het oog, die er achter uitspringen, dan kunt gij stout zeggen, op hun gezicht : Die heeft haar huishouden in het hoofd, en deze is eene tarrelutte. Het huis-

houden maakt ernstig; zoodat wij hier ook een weinig tot een quaterempergezicht veroordeeld zijn. Maar, als 't God belieft, het zal weldra Paschen worden.

's Avonds, als de kleinen, het buikskens vol, ondergedekt waren, zaten Sus en Trees, in December, achter de stoof. Sus rookte eene malsche pijp en zij was hemdekens aan het strijken.

Trees. — Lieve Sus, nu heb ik alle weken al zes hemdekens te strijken en te lappen, en alle dagen twaalf schoentjes te blinken, onze jonge bengels verrotsen wat!...

Sus. — Ja, maar wij verdienen nu ook geld, en zij zijn allen zoo gezond als kegelsbollen.

Trees. — Goddank! Als gij die kaasgezichten van de rijken en van de jeneverkinderen ziet!...

Sus. — Rot van alle vuile ziekten.

Trees (Sus eenen kozenden kaakslag gevend.) — En gij, gij hebt den jenever gelaten, deugniet!

Sus (om haar te plagen.) — Kom, ik heb nog een frank in mijne kamizooltesch, wil ik mij een fleschken halen, een allerlaatste fleschken?

Trees. — Ja, mijn Sus, haal nog maar een.

Sus. — Gij heks dat gij zijt! met uwe fijne streken; haddet gij mij, als ik vroeger 's Maandags 's avonds bezopen te huis kwam, onbeleefd aangegaan, dan liet ik den jenever nooit.

Trees. — Ja maar, Sus, schertste zij, man en vrouw dat is maar één, als ik geenen jenever drink, drinkt gij ook geenen.

Sus. — Ja, man en vrouw is maar één, maar als ik jenever drink, dan drinkt gij er ook.

Trees. — Zij zat er tusschen, gaf hem nog een opstopperken, en zei : Mijn lieve!

